

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Съдържание

ПЛАН ЗА ДЕЙСТВИЕ НА ЕС - ОГРАНИЧЕНИЯ И ВЗАИМОЗАВИСИМОСТИ: ДЕЙНОСТИ, ОСИ И СТЬЛБОВЕ.....	1
РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА БЮДЖЕТИТЕ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ	6
Взаимовръзка между Стьлб 1 и Стьлб 2	6
Съотношение на Стьлб 2 Ос 1: Ос 2: ОС 3: в рамките на програмите за развитие на селските райони	7
ОБЩА СЕЛСКОСТОПАНСКА ПОЛИТИКА НА ЕС (ОСП) И ОРГАНИЧНИ ПРОДУКТИ	8
НАСЪРЧАВАНЕ НА ОРГАНИЧНОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ ЗА ПО-ЕКОЛОГИЧНА И СПРАВЕДЛИВА ОСП	9
Опростяване на преките плащания за всички земеделски стопани.....	9
Органичното земеделие стимулира зелени политики	10
Настояща устойчивост в развитието на селските райони	11
ПОЛИТИКА НА ЕС ЗА ОРГАНИЧНИ ХРАНИ И ЗЕМЕДЕЛИЕ	12
Мерки за Регионалните Програми за Развитие (РПР), съчетани с подкрепа за органичното земеделие	12
Кохезионни и структурни фондове: нова обща рамка	14
Разходи за Общата селскостопанска политика (ОСП) 2014-2020.....	14
ЕКОЛОГИЧНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО НА ЕС И РАЗВИТИЕ НА ПОЛИТИКАТА.....	15
Органичното законодателство съответства на целта	16
НОВ ПЛАН ЗА ДЕЙСТВИЕ НА ЕС ЗА ОРГАНИЧНИ ПРОДУКТИ	18
СЦЕНАРИИ ЗА ПОЛИТИКАТА НА ЕС ЗА НАУЧНО ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ И ВЗАИМНО СВЪРЗАНИ ФИНАНСИРАНИЯ	20
ВЗАИМНО СВЪРЗАНИ ПЕРСПЕКТИВИ ЗА ПО-ШИРОКА ПОЛИТИЧЕСКА РАМКА НА ЕС .	22
Приспособяване на малките и местни земеделски стопанства.....	22
Храни и селско стопанство свободни от ГМО	23
Законодателство за пазара на семена и посадъчен материал	23
Насърчаване на младите хора да започнат органично земеделие	23
Потребителите са в състояние да направят информиран хранителен избор.	24
ЛИТЕРАТУРА.....	24

ПЛАН ЗА ДЕЙСТВИЕ НА ЕС - ОГРАНИЧЕНИЯ И ВЗАИМОЗАВИСИМОСТИ: ДЕЙНОСТИ, ОСИ И СТЪЛБОВЕ

Планът за действие на ЕС за органични храни и земеделие (Европейска комисия 2004 г., СОМ (2004) 415 окончателен) въвежда основните инструменти

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

за европейския растеж на органичния сектор. Дейност 6 свързва плана за действие с инструментите на Общата селскостопанска политика (ОСП) и предлага пълното използване на програмите за развитие на селските райони с цел подпомагане на органичното земеделие в държавите-членки.

Изпълнението на дейност 6 от Плана за действие за органични продукти, изисква позоваване на програмите за развитие на селските райони на всички държави-членки. Това позоваване трябва да бъде организирано на ниво основни дискусии по програмата, след определяне на целите за изпълнение на дейностите в органичния сектор в държавите-членки (региони) и накрая, чрез намиране на начин за постигане на тези цели чрез конкретни мерки и значителен бюджет за сектора.

Този бюджет е ограничен, тъй като съгласно първия стълб на ОСП, две трети от общия бюджет на ЕС за селско стопанство е на база национално финансиране, а в допълнение е включено и съфинансиране. По този начин програмите за развитие на селските райони, посветени на органично земеделие, трябва да се подкрепят с мерки, насърчаващи оползотворяването на ресурсите за сектора. Това ще се случи, ако програмата предвиди набор от мерки, предприети за подпомагане на сектора. Основните части на програмата поставят цели за бъдещото развитие на органичното земеделие. Тези цели се реализират чрез запазване на съществуващата земеделска земя, увеличаване на броя на стопанствата, мащабиране на продуктовия обхват и повишаване на качеството на продуктите чрез подпомагане на проекти за преработка и пласиране на пазара.

В хода на изпълнение на дейност 6 държавите-членки и регионите могат да бъдат разделени в три класа:

- А. Група на държавите-членки, чиито програми не подлежат на преглед и обяснителен режим
 - ✓ Декларация за организиране на програми за развитие на селските райони - линк към дейностите на ЕС
 - ✓ оформление, което служи като байпас за изпълнение на дейност 6.
- В. Група на държави-членки, които обвързват своето виждане и защитават някои мерки за създаване на адекватни документи на Общността и респективно на плана за действие на ЕС за органични продукти.
- С. Група държави-членки, които поставят органичното земеделие като приоритетно за програмата за развитие на селските райони.

По този начин, разглеждайки Плана за действие за органично земеделие и поставянето му като приоритет, държавите-членки от последните два класа могат да бъдат приети като изпълняващи дейност 6. При всички случаи, тази класификация не гарантира качеството на програмата.

Мерките за развитие на селските райони се разпределят по три тематични оси:

- Ос 1: Подобряване на конкурентоспособността на селскостопанския и горски сектор. Тук се предвиждат мерки за модернизация на стопанствата, създаване и използване на консултантски услуги, участие

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

в схеми за качество на храните, добавяне на стойност на селскостопански и горски продукти и др.

- Ос 2: Подобряване на околната среда и селските райони. Тук се планират агроекологични програми, плащания за природни бедствия и др.
- Ос 3: Подобряване на качеството на живот в селските райони и насърчаване на диверсификацията на селската икономика. Тази ос включва мерки за диверсификация на неземеделски дейности, туристически дейности, опазване и модернизиране на селското наследство и др.

Държавите-членки въведоха мерки за органично земеделие, като приеха стратегическите насоки само в ос 2 ("Подобряване на околната среда и селските райони"), посочени в агроекологичната програма. Създаване на екологична територия се предлага, почти по всички програми, но основно за обсъждане. Допълнителните мерки за органично земеделие могат да бъдат проследени само в някои национални и регионални програми за развитие на селските райони. Въпреки това, повечето от програмите разглеждат този въпрос като един от приоритетите за някои мерки, както следва.

Ос 1: мярка 121 "Модернизация на земеделските стопанства", мярка 123 "Добавяне на стойност към селскостопански и горски продукти", мярка 132 "Подпомагане на земеделски стопани, участващи в схеми за качество на храните" и мярка 133 "Подкрепа на групи производители за информационни и промоционални дейности за продуктите, обхванати от схемите за качество на храните".

Предимство, за органичните ферми или проекти, се предлага само в няколко програми в Европа.

Анализът, отразяващ разпоредбите в дейност 6 за настоящите национални и регионални програми за развитие на селските райони, показва, че повечето държави-членки не изпълняват или само частично изпълняват дейност 6. Всъщност само няколко държави-членки имат възможности да прилагат органично земеделие и могат да се считат като отговарящи на изискванията.

Така, основните характеристики за адекватно изпълнение на Дейност 6 на Европейския план за действие за органични продукти в рамките на националните и регионалните програми за развитие на селските райони са изброени в Таблица 1:

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Таблица 1. Основни характеристики за адекватно изпълнение на Дейност 6 от Европейския план за действие за органични продукти

Дейности	Препоръки	за
По-голям дял от бюджета на втория стълб на ОСП в държавите-членки (особено в "старите" държави-членки)	Следващият период	програмен
Ефективно използване на бюджета за развитие на селските райони с целенасочено използване за органичния сектор чрез определяне на амбициозни цели и предоставяне на подходящи бюджети за постигане на целите.	Настоящия период	програмен
Ефективна подкрепа в агроекологични програми (няма програма без мерки за конверсия и поддържане на органичното земеделие)	Следващия период	програмен
Определяне на мярката за органично земеделие като мярка на най-високо ниво в програмата, със значителна разлика в нивото на подкрепа за други мерки.	Настоящия период	програмен
Липса на дискриминация за органични земеделски стопани в агроекологичните мерки, напр. по-ниско ниво на подпомагане за органична земя в една и съща мярка, максимално ниво на подпомагане на хектар / малко стопанство, за да се стимулира преминаването към органично земеделие	Настоящия период	програмен
Приоритет на органични проекти и земеделски стопани в мерките от ос 1, ос 3 и ос 4 (водец) за подпомагане и развитие на органичния сектор "от полето до вилицата".	Настоящия период	програмен

Анализът на данните прави оценка на всички програми за развитие на селските райони на държавите-членки и на регионално равнище. Осъществен е на база бюджетите за органичния сектор и служи като основа за нов план за действие в сектора. Също така очертава изпълнението на реформата на ОСП за бъдещото разработване на програмите за развитие на селските райони.

Европейската комисия е дала препоръки на държавите-членки за оптимално използване на всички налични инструменти за подпомагане на органичното земеделие в рамките на техните програми за развитие на селските

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

райони. Тя съветва като подход за това развитие да се прилага разработването на национални или регионални планове за действие. Основният акцент в тези планове трябва да бъде поставен върху:

- ✓ Изпълнение на нови схеми за качество с цел стимулиране на търсенето;
 - ✓ Организиране на дейности, които запазват дългосрочните ползи за околната среда и опазването на природата;
 - ✓ Насърчаване на фермери да преобразуват стопанствата си в органични;
 - ✓ Осигуряване на равни възможности на органичните и неорганичните земеделски производители за получаване на инвестиционна подкрепа;
- Разработване на инициативи за стимулиране на производителите да улеснят дистрибуцията и пласирането на пазара чрез интегриране на производствената верига въз основа на договорености между основните играчи;
 - Подкрепа за разширяване на услугите;
 - Обучение и образование в областта на органичното земеделие за всички ангажирани с производството, преработката и пласирането на пазара;
 - Определянето на органичното земеделие като предпочитан вариант за региони с екологични проблеми.

Развитието на Плана за действие за органично земеделие води до създаване на Европейски фонд за развитие на селските райони и на стратегическите насоки на Общността за развитие на селските райони.

За мерките по ос 2 - глава 3.2 от тези стратегически насоки е публикувана препоръка, в която се подчертава "консолидацията на приноса на органичното земеделие", тъй като "органичното земеделие представлява цялостен подход към устойчиво селско стопанство. Целите за хуманно отношение към животните могат да бъдат допълнително засилени".

Освен това, в хода на разработването на националните стратегии държавите-членки бяха посъветвани да разгледат стратегиите на равнище ЕС: *"При разработването на националните си стратегии държавите-членки следва да гарантират, че синергизма между осите и в рамките на осите се максимизират и избягват потенциалните противоречия. Могат да разработят интегрирани подходи. Те също ще трябва да обмислят как да вземат под внимание други стратегии на ниво ЕС, като например Плана за действие за органични храни и земеделие ..."*

Въпреки че, прилагането на гореспоменатите инструменти подкрепя органичното земеделие и изпълнението на Дейност 6 от Плана за действие за органично земеделие, качеството на тази подкрепа варира значително и се нуждае от оценка. Оценката и потенциалните пречки за по-нататъшното развитие на сектора се определят и изпълняват чрез мерките на програмите за развитие на селските райони. Всъщност, оценката е необходима, за да се анализира дали Европейската комисия е била успешна с едно от най-важните действия на своя План за действие за органични продукти.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА БЮДЖЕТИТЕ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Ролята на околната среда и органичното земеделие за икономиките и обществата на държавите-членки, се оценява като се използват следните показатели:

- разпределение на бюджетите за програмите за развитие на селските райони (стълб 2) (абсолютни стойности)
- разпределение на бюджетите за програмите за развитие на селските райони (стълб 2) (във връзка с първия стълб)
- взаимоотношение на бюджетите по стълб 2, ос 1, 2 и 3.

Тези полезни показатели бяха приложени и анализирани за ЕС-27. Оценката се счита за важна, тъй като бюджетът на стълб 2 на ЕС беше силно намален за финансовия период 2007-2013 г., за разлика от бюджета по стълб 1, който остана непроменен. От друга страна, изискванията, които трябва да бъдат изпълнени от програмите за развитие на селските райони, трябва да отчитат сериозните проблеми с изменението на климата и прилагането на глобални програми за опазване на околната среда (например, Натура 2000). Ето защо, по-строгите бюджети по стълб 2 изискват внимателно планирана целенасочена употреба, за да се гарантира ефективността на програмите.

Други важни показатели, които трябва да бъдат взети предвид, са бюджетът, отделен за мерките за органично земеделие в агроекологичните програми и дела за органични проекти в други мерки за развитие на селските райони.

Взаимовръзка между Стълб 1 и Стълб 2

Бюджетът на ОСП е разделен на две основни части: стълб 1 за пазарни и директни помощи, стълб 2 за развитие на селските райони. Това разделение, обаче е доста неблагоприятно за развитието на селските райони, поради следните основни причини:

- Бюджетът на ЕС за стълб 2 е много по-малък от този за стълб 1:

Въз основа на бюджета на ЕС за 2007 г. съотношението между двата бюджета (стълб 1: стълб 2) е 77%: 23%. Говорейки за общия бюджет (ЕС плюс национално съфинансиране), това съотношение е 67%: 33%.

- Бюджетите по стълб 2 изискват национално съфинансиране (финансирането от ЕС за стълб 1 е 100 %). Този факт, ограничава както интереса, така и способността на държавите-членки да прилагат амбициозни програми за развитие на селските райони, тъй като не е лесно да се гарантира националното съфинансиране.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

- Плащанията по стълб 1 изискват да бъдат изпълнени минимални стандарти (кръстосано съответствие) и следователно те са достъпни за повечето земеделски стопани в Европа, без изисквания за принос чрез подобрения на икономическо или екологично ниво.

Всъщност, релевантността на програмите за развитие на селските райони в държавите-членки, се оценява чрез разпределението на бюджета за стълбове 1 и 2. По-ниските финансови стойности за стълб 2 показват, че значителното финансиране за него би осигурило по-широк набор от мерки, които са по-добре финансирани и следователно по-привлекателни за земеделските стопани.

Ефективните мерки за развитие на селските райони изискват определени стандарти, напр. екологични стандарти за участие в агроекологични програми. Ето защо, спазването на тези стандарти, води до по-широко обществено приемане на финансовата подкрепа за селското стопанство и селските райони.

В допълнение на връзката към стълб 1, абсолютните бюджетни стойности за стълб 2 също са доста малки.

Новите държави-членки показват значително различие в разпределение на бюджетите по стълб 1 и 2. По правило, бюджетите по стълб 2 са поне равни на бюджетите, по стълб 1. Тъй като бюджетите по стълб 2, се съфинансират от държавите-членки и регионите, отношението се свежда до минимален дял 60:40 (стълб 2: стълб 1). Единствено някои от старите държави-членки имат подобен профил: Австрия (46%) и Португалия (43%), финансирани от ЕС; и Финландия (62%), и Люксембург (50%), въз основа на изчисление с национални съфинансирани бюджети.

Съотношение на Стълб 2 Ос 1: Ос 2: Ос 3: в рамките на програмите за развитие на селските райони

Бюджетът за програмите за развитие на селските райони трябва да бъде планиран по начин, който да подпомогне финансово широк спектър от мерки, като подкрепа за консултантски системи и качествено производство, инвестиции в земеделски стопанства, агроекологични програми, инфраструктурни мерки на общинско ниво и др. Доброто финансиране на тези мерки е предпоставка за тяхната ефективност. Регламентите за развитие на селските райони оформиха рамка, в която държавите-членки имат възможност да приспособят своите национални и регионални програми, предвид местните обстоятелства и условия. По този начин, всяка програма за развитие ще определи приоритети, които са обичайни за конкретната страна / регион условия. Така, различните програми ще имат важно въздействие върху по-нататъшното развитие и ориентация на селското стопанство и селските райони.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

ОБЩА СЕЛСКОСТОПАНСКА ПОЛИТИКА НА ЕС (ОСП) И ОРГАНИЧНИ ПРОДУКТИ

Химическите торове стават свободни за повсеместна употреба още през миналия век. Тази тенденция доведе до незабавно повишаване на добива от реколтата, което води до увеличаване на печалбата за земеделските стопани. Междувременно, през последните години се забелязва сериозна екологична вреда, дължаща се на постоянното използване и предозиране на химически торове. Тяхното прилагане води до замърсяване на водата и почвата, загуба на полезни микроорганизми и насекоми и по този начин - с цялостното намаляване на почвеното плодородие. Това мотивира съвременните фермери да проявяват интерес към екологични продукти като биоторовете, които имат обещаващо бъдеще и ще доведат до намаляване на проблемите с качеството на почвата при оптимален добив.

ОСП на ЕС, насърчава използването на органични продукти, заедно с органичното земеделие. Тя осигурява до 30% от бюджета като директно зелено плащане за земеделски стопани, прилагащи устойчиви селскостопански практики. Освен това, осведомеността относно околната среда и търсенето на плодородие на почвата и органични храни, стимулират продажбите на пазара.

Приетите регламенти, особено в Европа и Северна Америка, са предназначени да насърчават развитието на световната индустрия. Също така, оценява се претенцията за висока селскостопанска продукция, отговаряща на човешките нужди, за да се постигнат приходи от промишлеността. Освен това, ниската себестойност на селскостопанската продукция, успоредно с въвеждането на биоземеделие, биха увеличили индустриалното търсене за периода от 2016 до 2024 г.

В същото време, европейското търсене на добра храна и добро земеделие се увеличава. Човешкото население, както и фермерите и гражданите, се стремят към иновации и по-добро законодателство в областта на храните и селското стопанство, основано на агроекологични подходи.

Понастоящем, създателите на политиката на ЕС признават двойната роля на органичното земеделие: от една страна е необходимо да се отговори на търсенето на висококачествени продукти от страна на потребителите, а от друга да се осигурят някои обществени блага.

Всичко това включва, например запазването и извличането на качеството на водата и почвата, в резултат на практиките за управление на органичното земеделие.

Това схващане се появява в началото на 90-те години, когато органичното земеделие беше определено по закон съгласно Регламент (ЕИО) № 2092/91 на ЕС. През това време в рамките на ОСП бяха въведени помощи за преобразуване и поддържане на органично земеделие.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Междувременно, признаването на органичното земеделие се разшири и до други области на политиката на ЕС, като научните изследвания и някои области на пазарното развитие.

Въпреки това, в много области все още е необходимо да се подобрят местните условия за въвеждане на органични производства. В ЕС през 2012 г. органичният пазар е в размер на 20,8 милиарда евро. Така, независимо от търсенето и консумацията от страна на потребителите в много страни от ЕС предоставянето на органични храни не е достатъчно. Гражданите на ЕС предпочитат органичното производство на храни и повечето земеделски стопани трябва да бъдат насърчавани за прилагането на такива методи, за да произвеждат повече органични продукти. Така че, изследователите и политиците сега признават силата на агроекологичните практики и иновациите.

Доказано е, че благоприятният обществен климат е от решаващо значение за органичното земеделие и затова земеделските стопани се нуждаят от обществена подкрепа за използването на агроекологични методи, свързани със засилените изисквания за производство на органични продукти. Същевременно, те трябва да получат подкрепата на политиците за развитието на този сектор.

Тук са дадени очертаванията на някои възможности и предизвикателства, които оказват въздействие върху новата и съществуващата политика на ЕС за органични храни и селско стопанство, както и върху селскостопанския и хранително-вкусовия сектор. Представени са начините, по които може да се направи Европа по-органична.

НАСЪРЧАВАНЕ НА ОРГАНИЧНОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ ЗА ПО-ЕКОЛОГИЧНА И СПРАВЕДЛИВА ОСП

Опростяване на преките плащания за всички земеделски стопани

За първи път се счита, че общественото благосъстояние се определя както от преките плащания, така и от развитието на селските райони. В рамките на първия стълб на ОСП, подборът на директните плащания зависи от земеделските стопани, които практикуват три основни агрономични практики - диверсификация на земеделските култури, защита на постоянните пасища и разпределяне на 7% от обработваемата земя като екологично фокусирани райони. Колективно, те са известни като "зеления" компонент. Този нов компонент представлява 30% от националното финансиране за първия стълб.

Освен това, в рамките на стълб 2 държавите-членки са задължени по закон да изразходват най-малко 30% от бюджетите си за развитие на селските райони по мерки за опазване на околната среда, включително ангажменти в подкрепа

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

на практиките за опазване на органичното производство и агроекологични мерки за опазване на климата.

Въвеждането на зелените маркери означава начало на процес за нормализиране на общественото благосъстояние в цялата ОСП. Органичното земеделие се счита също за един екологосъобразен фактор. Това потвърждава аспектът на публичното благоденствие в областта на органичното земеделие, като единствен общоевропейски сертифициран, системен подход към устойчиво селско стопанство.

Признаването може да се разглежда като силен политически сигнал от създателите на политиките на ЕС, които разглеждат органичното земеделие като приоритетен модел за устойчивост на селското стопанство, като активен принос за опазването и подобряването на биологичното разнообразие, както и за смекчаване на изменението на климата и адаптиране към него. От друга страна, ниското ниво на амбиция в зелените мерки, както и въвеждането на съмнителни изключения, сериозно ограничава зеления потенциал, за да се стимулира общественото осигуряване. Например, в първоначалните предложения на Европейската комисия, компонентът за екологична съобразност се отнася до всички земеделски стопанства. Въпреки това, в окончателното политическо споразумение, мерките са насочени основно към земеделските производители и вероятно ще имат много малко въздействие върху животновъдството. Понятието за еквивалентност, при което практиките, предприети като част от агроекологичните мерки или специалните схеми за сертифициране, които освобождават земеделските стопани от екологични изисквания, също отслабва екологичния компонент. В крайна сметка, следователно, постигането на истинска промяна на парадигмата в устойчивостта на селското стопанство, ще изисква корекции и подобрения в следващите реформи.

Органичното земеделие стимулира зелени политики

Прилагането на регламентите на ОСП по отношение на перспективата за органично земеделие, определя признаването на въздействието върху озеленяването. Може да се очаква противоположният ефект, ако държавите-членки използват признаването като причина за пренебрегване на подкрепата за органичното земеделие по стълб 2. По този начин, държавите-членки трябва да гарантират по-положително и функционално насърчаване на напредъка към устойчиво селско стопанство в Европа. Счита се, че зелената концепция е съгласувана със силната подкрепа за органичното земеделие по стълб 2.

Подкрепата за органичното земеделие се основава на изискванията, формулирани в Регламент (ЕО) № 834/2007 на ЕС, както и чрез националното законодателство. То влияе върху обхвата на зелените цели. Поради това, плащанията по стълб 2 трябва да осигурят изрично препитание за органичното земеделие, като приемането играе ролята на положителен сигнал за задължението

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

на ЕС към устойчиво развитие, което може да спомогне за стимулиране на агроекологичното преобразуване в цяла Европа.

Настояща устойчивост в развитието на селските райони

Ориентацията на стълб 1 относно предоставянето на обществени блага е добре дошъл напредък; мерките по стълб 2 са основен източник на растеж за органичното земеделие и на значителна устойчивост в селските райони.

По време на новия програмен период за развитие на селските райони от 2014 до 2020 г., органичното земеделие се разглежда като самостоятелно стъпало, което дава възможност да се сертифицират органични земеделски стопани или групи от земеделски производители за период от пет до седем години на база хектар. Плащанията са предназначени да компенсират земеделските стопани за допълнителни разходи и пропуснати приходи, както и за покриване на транзакционните разходи, като повишени управленски усилия, разходи за сертифициране и обучение и консултации. Днес, повечето органи в държавите-членки предлагат плащания за органично подпомагане в рамките на своите национални или регионални програми за развитие на селските райони (ПРСР). Въпреки това, равнищата на подпомагане се различават в отделните държави-членки и често не успяват да покрият адекватно всички допълнителни разходи или да вземат предвид намаляването на добивите, които биха могли да срещнат фермерите. Поради това, плащанията за подпомагане на органичното земеделие трябва да представляват значително увеличение в сравнение с конвенционалните плащания за подпомагане на земеделските стопанства, за да се предоставят на фермерите силни стимули за преобразуване и поддържане на органичното земеделие. През новия програмен период органичните земеделски стопани, все още отговарят на условията за незадължителни плащания за агроекологията и климата, които надхвърлят изискванията за органично производство, като например запазването на местни породи животни или опазването на растителните генетични ресурси. Въпреки това, предоставянето на комбинирани плащания е по преценка на държавите-членки; то може да се направи специфично за органичното разнообразие или да се прилага към всички земеделски стопани, които се различават значително в националните и регионалните ПРСР. За да се стимулират по-широко обхватни агроекологични подходи, системите за органично земеделие трябва да бъдат ясно определени като приоритет в рамките на новите схеми за агроекология и климат.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

ПОЛИТИКА НА ЕС ЗА ОРГАНИЧНИ ХРАНИ И ЗЕМЕДЕЛИЕ

Мерки за Регионалните Програми за Развитие (РПР), съчетани с подкрепа за органичното земеделие

Новата политика за ПРСР, също така предлага различни възможности за присъединяване към помощта за органично земеделие, с други мерки за ПРСР, като финансиране на ферми, диверсификация, консултантски услуги, информационни и промоционални дейности и групи производители.

Определената помощ за органично земеделие сега е по-очевидна в редица мерки. Понастоящем, органичните фермери получават финансова подкрепа с 20% по-висока в сравнение с предишните ситуации, които подобряват устойчивостта на земеделските стопанства и производителността на преработката, пласирането на пазара и развитието на земеделските продукти.

Също така, органичният сектор може да бъде подпомогнат и от дейностите на ЕС за разпространение. Новите правила на CAP обаче, трябва да се поддържат от системите за консултации в земеделието на държавите-членки. Други инициативи са също така подходящи да подсилят органичния сектор като: планиране на неземеделски дейности; съдействие при формирането на групи производители; подкрепа за мерки, свързани с околната среда и изменението на климата; кратки вериги на доставки и постижения в областта на иновациите.

В рамките на ПРСР съществуват мерки, които споменават и дават приоритет за 2007-2013 г в някои държави-членки на органичното земеделие. Освен това се наблюдава значителна промяна в предлагането в рамките на тези мерки между различните страни и в държавите от ЕС. Много органи не успяват да преодолеят модела на класическите плащания в агроекологичната област и да въведат по-цялостен модел, съчетаващ плащанията за органично подпомагане с други мерки по ПРСР. В същото време акцентът върху органичното земеделие по отношение на други мерки по ПРСР, като инвестиции и консултантски услуги, дава нови възможности за преобладаване на органичното земеделие в ПРСР. Насърчаване на агроекологичните иновации в новото Европейско партньорство за иновации за селскостопанска производителност и устойчивост (EIP-AGRI).

Преобладаващата част от органичното земеделие в развитието на селските райони, посочено от лидерите на ЕС, е от голямо значение и се отнася до необходимостта от агроекологични иновации за промяна на европейското селско стопанство по по-устойчив начин. Приоритетът за следващия програмен период ще бъде иновацията, създадена от новосъздадената структура EIP-AGRI. Този нов инструмент на политиката на ЕС също е основна тема на "Хоризонт 2020", както и в политиката за развитие на селските райони до 2020 г.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Целта на инициативата EIP-AGRI е да изгради връзка между научноизследователската и земеделската практика, като принуди заинтересованите страни от различни области на системата за хранително-вкусовата промишленост. Тя има за цел да насърчи фермерите, бизнеса, изследователите и консултантите да разделят концепцията и опити, за осъществяване на иновативни решения и да направят резултатите от научноизследователските проекти на практика. В рамките на Регламента за развитие на селските райони EIP-AGRI твърди, че е необходима стъпка напред в развитието на агроекологичните производствени системи, като се съсредоточава върху ключовата роля на органичните земеделски стопани в центъра на иновационните дейности, подкрепяни от новите ПРСР.

Счита се, че EIP-AGRI предлага значителни ресурси за насърчаване на развитието на агроекологични технологии, използвайки силните страни на органичното земеделие и отчетените слабости, като по този начин се възползват от новите възможности за иновации.

Предоставената работа по EIP-AGRI ще се извършва от конкретни оперативни групи. Целта е тези групи да установят връзката между различните заинтересовани страни, за да разкрият практически проблеми, които ще бъдат отчетени като доброволна мярка в регламента за развитие на селските райони. По този начин националните и регионалните власти вместо длъжностните лица на ЕС ще определят целите и съдържанието на ЕПИ-AGRI в държавите-членки. По тази причина тези органи трябва да подкрепят оперативните групи, които ще отговарят за решаването на органичните и агроекологичните проблеми в новата инициатива. Важно е EIP-AGRI да действа и като инструмент за улесняване на обмена на информация, знания и опит между проектите, секторите и границите. Тя ще свързва земеделските стопани, консултантите, агро-бизнеса, изследователите, както и гражданското общество, за да създадат мрежа - мрежата на ЕИП, улеснена от услугата EIP-AGRI.

Наскоро в тази област работи 20-членна фокусна група за оптимизиране на добива на органични култури, оглавявана от Европейската комисия. Групата си сътрудничи с различни заинтересовани страни и търси начини за подобряване на добивите на по-малко продуктивни органични ферми, така че да съответства на по-доброто ниво на производство на други стопанства със сходни системи за отглеждане.

По този начин фокусната група събира съществуващи знания (от научни доклади и проекти, както и практически опит), като предлага иновативни решения. Той също така посочва специфични области, необходими за иновативни изследвания и маркира темите и критериите за работа на бъдещите оперативни групи, както и подхода за споделяне на знания.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Кохезионни и структурни фондове: нова обща рамка

Програмният период 2014-2020 г. въвежда възможности за улесняване на приоритетите и прозрачността на органичното земеделие, както в рамките на ПРСР, така и в различните политически рамки на ЕС. Това е следствие от факта, че те са свързани с нов инструмент на ЕС, наречен "Обща стратегическа рамка" (ОСР). В него са определени ясни инвестиционни приоритети по отношение на финансовия период 2014-2020 г. в държавите-членки и техните региони.

По този начин се полагат усилия за обвързване на развитието на селските райони с Кохезионния фонд и други структурни фондове на ЕС. В резултат на тези усилия ще бъде постигнато съчетание от средства и други възможности за увеличаване на икономическия растеж и заетостта на ЕС до 2020 г. заедно с националните приоритети. ОСР ще бъде включена и в други инструменти на политиката на ЕС, като например директните плащания по ОСП, Общата политика в областта на рибарството (ОПОР) и Рамковата програма на ЕС за научни изследвания и иновации, "Хоризонт 2020".

В същото време са предвидени споразумения за партньорство между Европейската комисия и националните и регионалните власти за следващия седемгодишен период. С подобно институционално признаване на социалните, икономическите и екологичните ползи от органичните храни и селското стопанство, създаването на тези споразумения дава възможност за преобладаване на органичното земеделие в рамките на новите ПРСР и други политически рамки на ЕС.

Разходи за Общата селскостопанска политика (ОСП) 2014-2020

Селскостопанската политика е единственият сектор, финансиран изцяло от ЕС, като средствата са изчерпани по отношение на годишните преки плащания и пазарните мерки (100% финансирани от ЕС). Отзоваването се предоставя на многогодишните мерки за развитие на селските райони, които също се съфинансират чрез национални и регионални бюджети.

В продължение на повече от десетилетие, мерките по стълб 2 са посочили ОСП, за перспективата за конкурентоспособност и устойчивост на земеделските предприятия и за по-голямо икономическо разнообразие и качество на живот в селските райони.

В същото време държавите-членки са длъжни също да внесат своите налични средства за развитие на селските райони чрез т.нар. Модулация - движещи се средства от стълбовете 1 до 2.

Независимо от модела за предоставяне на значителна помощ за развитието на селските райони през последните десет години, използването на втория стълб все още е само част от стълб 1. През седемгодишния период 2014-2020 г. развитието на селските райони ще отчита само 9% от Общия бюджет на ЕС, успоредно с 29% за преките плащания и пазарните мерки.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Сравнените форми за 2013 г. и 2020 г. например ще имат намаление от -18% за развитието на селските райони (от 13,9 млрд. Евро до 11,4 млрд. Евро) в сравнение с -13% за преките плащания и пазарните мерки (от 43,2 млрд. Евро до 37,6 млрд. Евро).

Ако свободния каданс се ангажира, намалението за 2020 г. ще нарасне до -19.7%. Сега държавите-членки имат възможност да обменят 15% от своите преки плащания и средства за развитие на селските райони от стълб 1 до 2, но и обратно - от стълб 2 до стълб 1. Чрез тази обратна модулация някои държави-членки дори могат да се придвижат 25%. Осем държави-членки също имат възможност да променят процента за конкретни години по време на програмния период.

Държавите-членки от 9-те, все още не са ясно как ще решат да използват този избор, като някои от тях вероятно ще използват пълноценно възможната алтернатива на ритъма, а други ще изберат модулация, за да се намали разстоянието по разходите по стълб 2, което се дължи на съкращения в бюджета.

Докато новата ОСП има сериозен акцент върху предоставянето на обществени блага между стълбовете 1 и 2, ниското ниво на цел по отношение на екологосъобразността, съчетано с заплахите за обратната модулация и съкращенията в бюджета по стълб 2, би могло сериозно да подкопае подкрепата за органично земеделие. Други мерки обаче биха могли да допринесат за развитието на по-устойчиви храни и земеделие в Европа.

ЕКОЛОГИЧНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО НА ЕС И РАЗВИТИЕ НА ПОЛИТИКАТА

Освен подкрепата по ОСП, законодателството на ЕС в областта на органичните храни и селското стопанство продължи да се развива след приемането на Регламент (ЕИО) № 2092/91 на ЕС, обявен в началото на 90-те години. Процесът на растеж включваше и пълен преглед на регламента, завършващ с приемането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на ЕС. От неговото приемане бяха договорени правила за представянето на органичното производство, като спецификация на правилата за органичното вино, органичните дрожди и органичните аквакултури.

Регламентите на ЕС в областта на органичното производство се стремят да изпълняват последователен подход към защитата на потребителите, като преустановяват измамните състезания и осигуряват общи стандарти за органично производство, етикетиране и предлагане на пазара в ЕС.

В същото време частните и други национални органични стандарти, основаващи се на твърденията на ЕС, илюстриращи специфичното културно, структурно, географско и климатично разнообразие на различните държави-

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

членки и региони, мотивират въвеждането на иновации в органичните стандарти в целия сектор.

Тъй като те са единственият знак за устойчивост в ЕС, който се отнася до храните, екологичните стандарти и сертифицирането могат да улеснят устойчивото селско стопанство чрез подчертаване на повишаването на устойчивостта в целия сектор на хранително-вкусовата промишленост.

Политиката и законодателството в областта на органичното земеделие, започнали от Европейската комисия през 2012 г., завършиха с напредъка на новия план за действие на ЕС в областта на органичното земеделие през 2014 г. и заместването на Регламент (ЕО) № 834/2007 на ЕС в следващия законодателен период на ЕС 2014-2019. То повишава растежа на рамката на ЕС за органични храни и селско стопанство, като постига баланс между предлагането на политики и законодателните потребности.

Това би могло да повлияе на частичното и несигурно събиране на данни и на предвиждането на продукцията чрез търсене на пазара, на липсата на особени органични ресурси като семена, млади животни и фуражи за протеини, както и на административното натоварване, което обезсърчава дребните селскостопански производители и собственици.

Всъщност настоящият регламент влезе в сила през 2009 г. Следователно целите, обектите и принципите на съществуващия регламент, все още не са напълно разкрити от развитието на допълнителни правила. Също така, всяко допълващо подобрене на регулаторната и политическата рамка трябва да се разбира в смисъл на съществуващия напредък в органичното земеделие. Този процес се улеснява чрез обвързано и съгласувано решение между законодателството на ЕС в областта на органичното производство и новата структура на политиката на ЕС в областта на храните и селското стопанство до 2020 г., като например ОСП и "Хоризонт 2020".

Органичното законодателство съответства на целта

Законодателните цели и цели са свързани с шанса за значителни различия по отношение на времето и предизвикателствата, свързани с биологичната храна и земеделието в ЕС. Важно е да знаем, че малките подобрения в законодателството на ЕС или новото регулиране, основано на органични принципи или пазарни сили, направени от лицата, отговорни за изготвянето на политиките на ЕС, могат да окажат значително въздействие върху бъдещето на органичния сектор в Европа.

Такова свидетелство е, че пазарно ориентиран начин би могъл да наблегне твърде много върху пазарно ориентираните резултати, следвайки по-малко стриктни законови изисквания и загубвайки принципите за органично земеделие. Например ако се разреши освобождаване от отговорност на държавите-членки съгласно настоящия регламент или въвеждане на възможност за националните министерства да разрешат вносът, може да се стигне до сериозен неблагоприятен

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

ефект върху реализацията на устойчивото органично земеделие. Това ще направи допустим риска от деформация на състезанието между държавите-членки. За да се направи органичното производство близко до принципите, изложени в регламента, се запазва подходът за укрепване на стандартите. Необходимо е обаче, да се запази гъвкавостта или правилата за освобождаване, предоставени на държавите-членки, за да се постигне целта за устойчиво развитие на органичното земеделие. По тази причина трябва да се отчитат реалните фактори в различните държави-членки и региони. Докато някои доставки вече не са необходими, други ще призовават за промени в съответствие с развитието на стандартите, които органичният сектор е извършил от началото на регламента. Във всеки случай, незабавното премахване на всички изключителни правила днес би било немислимо, тъй като техният общ брой остава от решаващо значение за определени производствени сектори и географски райони, където органичният сектор все още е в началото.

По този начин, е необходимо да се съчетаят различните начини, за да се гарантира доброто отчитане в рамките на основните норми на органичното земеделие и дългосрочното развитие и разширяване на европейския биологичен сектор.

Промените като внедряването на групови системи за сертифициране (понастоящем се приемат само в развиващи се страни извън ЕС) или искането, че преработвателите и търговците са оценили екологичното представяне на техните дейности или настоящи възможности.

Например набор от системи за сертифициране в ЕС би позволил на групи от дребни земеделски стопани да получат сертификата като единна единица, като по този начин се намали бюрократичният товар на сертифициране.

Освен това, настойчивостта на производителите на екологични продукти би могло да повлияе на стандартите за устойчивост, които се вземат в предвид, от органичните производители и животновъдите, за да се премести биологичната храна на ЕС в още по-широка концепция за устойчивост.

Регламент (ЕО) № 834/2007 е важно задвижващо колело на органичния сектор в Европа.

Нов регламент следва да продължи да благоприятства растежа на сектора чрез насърчаване на подход, ориентиран към процесите, който да следва стандартите в съответствие с основните принципи на органичното земеделие.

Потребителите и производителите трябва да работят заедно, за да подпомогнат напредъка на сектора, като рамковите политики на ЕС и националните политики, дават тази динамика чрез нови планове за действие на ЕС и на национално ниво.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

НОВ ПЛАН ЗА ДЕЙСТВИЕ НА ЕС ЗА ОРГАНИЧНИ ПРОДУКТИ

Политиките на ЕС в областта на храните и селското стопанство, провокират интереса към органичното земеделие и политиците започнаха да оценяват многопластовото значение на органичните системи, устойчивата храна и селското стопанство.

Това започна от създаването на висококачествени хранителни продукти и осигуряването на обществени блага, създаването на работни места и насърчаването на селскостопанския сектор и селските икономики. И все пак, все още е необходима последователна екологична рамка на политиката, със съчетание от политически мерки, за да се използват ползите, осигурени от органичното производство. След прилагането на редица действия, посочени в Плана за действие на ЕС за органични продукти от 2004 г., като специфичните стандарти за органичното вино и аквакултурата, уведомлението на Комисията за нов план за действие на ЕС през 2014 г. беше приемлива инициатива.

Подходът, основан на принципите, спомогна за насочването на органичното производство, в близост до принципите, определени в регламента, като същевременно се засилват стандартите. Независимо от това, беше взето под внимание, че ако това доведе до необходимост от промяна на мерките за мобилност или освобождаване на разположението на държавите-членки, подходът не би бил подходящ за целта и би могъл да попречи на устойчивия напредък на органичното земеделие. Правилно предвид бе взета реалността на сектора в различните държави-членки и региони. Докато някои промени вече не бяха необходими, други трябваше да бъдат включени в съгласие с увеличаването на стандартите, които органичният сектор е предложил поради регламента. Освен това, незабавното премахване на всички изключителни правила, считани за необходими днес, някои от тях остават критични за някои производствени сектори и географски райони, където органичният сектор все още е в начален стадий.

Поради тази причина е необходима комбинация от различни начини за осигуряване на удобна връзка между основните принципи на органичното земеделие, както и трайния напредък и разширяване на европейския биологичен сектор.

Промените, като въвеждането на системи за сертифициране на групи (които в момента се приемат само в развиващите се страни извън Европа) или изискването преработвателите и търговците да измерват екологичните резултати на своите дейности, представляват възможности.

Системите за сертифициране на групи в ЕС например биха позволили на групите от дребни земеделски стопани да получат сертификация като отделни единици, като по този начин ще се намали бюрократичната тежест на

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

сертифицирането; по-високите изисквания за екологичните показатели за преработвателите биха могли да се основават на стандартите за устойчивост, предоставяни от органичните производители и животновъдите, за да се премести биологичната храна на ЕС в още по-широка концепция за устойчивост.

Регламент (ЕО) № 834/2007 е важно задвижващо колело на органичния сектор в Европа. Новият регламент, следва да продължи да подкрепя развитието на сектора, като дава възможност за подход, ориентиран към процеса, който да даде напредък на стандартите в посока към основните принципи на органичното земеделие. Потребителите и производителите, трябва да работят ръка за ръка, за да подкрепят растежа на сектора, като рамката на ЕС и националните политики допринася за тази динамика, чрез нови планове за действие на ЕС и на национално ниво.

Това трябва да стимулира напредъка на растежа на органичния сектор до 2020 г. Определените резултати от плана за действие от 2004 г. също така дават тласък на растежа по отношение на прилагането на екологична политическа рамка на равнище ЕС. Тя включва и описание на постиженията, както и оценка на въпросите, които трябва да бъдат изпълнени.

Например, се приема, че са необходими по-добри контакти между националните взаимно свързани действия и националните и регионалните ПРСР, както е посочено в Действие 6 от Плана за действие от 2004 г. По този начин ще се поддържа съществуването на значително съгласие за политическите рамки за органичния сектор в държавите-членки (Sanders et al., 2011). Това е област, в която все още трябва да се работи все повече, за да се насочи органичното земеделие към новите ПРСР до 2020 г.

По този начин трябва да се разработят допълнителни и допълващи планове за действие на ЕС и на националните органи за действие, за да се постигнат правилните резултати в държавите-членки и регионите. Ето защо всички планове за действие до 2020 г. следва да бъдат изцяло подкрепени от всички политически рамки на ЕС.

В това отношение те трябва да:

- осъществяват достатъчно голямо разработване на всички удобни инструменти и мерки в рамките на CAP в следните направления: подпомагане на плащанията по мерки за органично и агроекологично въздействие; подкрепа на трансфера на знания и иновации, развитието на пазара и изграждането на капацитет;
- разработване на взаимно свързани подходи в научноизследователските програми на ЕС и иновационните инструменти с цел насърчаване на съществения преход към агроекологични подходи;
- по-ефективно свързване на разпоредбите за органичното производство с хоризонталното законодателство, като например етикетирването и регулирането на входящите ресурси в стопанствата;

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

- увеличаване на наличността на качествени протеинови фуражи чрез увеличаване на местното производство на протеинови фуражи и използване на различни източници на протеини;
- насърчаване на възможността за използване на органични семена и посадъчен материал чрез финансиране на дългосрочни програми за развъждане на локално адаптирани и органични растителни сортове, които повишават агрообразието и оптимизират потенциала за добив на органично земеделие;
- подпомагане на създаването на нови споделени знакови събития за органични продукти, свързани с логото на ЕС за органични продукти, както и насърчаване на органичното земеделие в образователните програми и в предоставянето на екологично чист публичен сектор;
- усъвършенстване на събирането на взаимно свързани данни, събраните понастоящем от изследователите и органите на държавите-членки, не са достатъчно хармонизирани, за да бъдат използвани ефективно от създателите на политики и заинтересованите страни;
- засилване на законодателството за защита на органичния сектор от замърсяване с ГМО;
- подкрепяне на регистрацията на органични, традиционни вещества за растителна защита съгласно хоризонталното законодателство.

СЦЕНАРИИ ЗА ПОЛИТИКАТА НА ЕС ЗА НАУЧНО ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ И ВЗАИМНО СВЪРЗАНИ ФИНАНСИРАНИЯ

Идеите за взаимно свързани въпроси са включени систематично в рамката на политиката на ЕС в областта на научните изследвания в началото на 90-те години. До 80-те години, научноизследователската дейност в областта на органичното земеделие беше извършена предимно от частни изследователски институти, като първите проекти на ЕС за органично земеделие бяха финансирани през 90-те години. След това бюджетът на ЕС за органични изследвания се е увеличил от 767 000 евро през 1993 г. на повече от 6 милиона евро през 2013 г. По този начин ЕС стана важен инвеститор в органичните изследвания, както и в развитието на сектора. Ето защо е решаващо да се реализират различните инструменти на политиката на ЕС за научни изследвания и иновации и как те могат да бъдат засегнати.

Най-важният инструмент за финансиране на научните изследвания за периода 2014-2020 г. е Рамковата програма на ЕС за научни изследвания и иновации "Хоризонт 2020" с общ бюджет от близо 80 милиарда евро. Както беше посочено по-горе, подкрепата за иновациите в областта на селското стопанство,

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

изпълнявана в рамките на EIP-AGRI, идва както от "Хоризонт 2020", така и от новите ПРСР. "Хоризонт 2020" се занимава с три ключови области: върхови научни постижения, лидерство в промишлеността и обществени предизвикателства. Последният от тях е особено важен за селскостопанския сектор (особено въпроса за продоволствената сигурност, устойчивото селско стопанство и горското стопанство, морските и на вътрешните води изследвания и биоикономиката). С най-малко 5% от общия бюджет "Хоризонт 2020" (4 милиарда евро), отпуснат за справяне с предизвикателствата пред обществото през следващите седем години, бюджетът за тези изследователски области почти се е удвоил в сравнение с предишния програмен период.

Новите инструменти по "Хоризонт 2020" включват проекти с множество участници и тематични мрежи. Те ще бъдат използвани за финансиране на конкретни проекти, допринасящи за EIP-AGRI.

- Много целевите проекти, са предназначени да включват различни заинтересовани страни (изследователи, земеделски производители, консултанти, предприятия, възпитатели, неправителствени организации, администрации и регулаторни органи). Те са насочени към нуждите и проблемите, пред които са изправени земеделските стопани и други практикуващи. Те също така се стремят да стимулират изследванията на участieto - нещо, с което органичният сектор вече има богат опит, например чрез програми за отглеждане в стопанства. Като се има предвид дългата история на сектора за силно сътрудничество между различни дисциплини и между изследователи и производители, подходът с много участници, представя добри възможности. Нещо повече, много от призивите за научноизследователски проекти с множество участници се очаква да бъдат конкретно свързани с органичното земеделие, например покани, свързани с качеството и функцията на почвите или генетичните ресурси и селскостопанското разнообразие.

- Тематичните мрежи, от друга страна, ще се съсредоточат върху конкретни теми, като набелязват настоящото състояние на съществуващите научни познания и най-добри практики. Мрежите ще помогнат за разработването на материали, които са лесно достъпни и ще улеснят обмена на знания. Подобно на проектите с множество участници, тематичните мрежи следва да включват всички заинтересовани страни и да предоставят платформа за участниците в органичния сектор, които да обменят знанията си на равнище ЕС.

Големите инвестиции на ЕС в научните изследвания все още се управляват от държавите-членки. Изследователските фондове, които са от значение за органичното земеделие и устойчивата храна и селското стопанство, включват CORE Organic, ERA-Net SUSFOOD и инициативата за съвместно програмиране по селското стопанство, продоволствената сигурност и изменението на климата (FACCE-JPI). ЕС подкрепя тези примери на държавите-членки, които обединяват националното финансиране за научни изследвания.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Целта е да се установи по-голяма съгласуваност между ЕС и националните научноизследователски политики.

ВЗАИМНО СВЪРЗАНИ ПЕРСПЕКТИВИ ЗА ПО-ШИРОКА ПОЛИТИЧЕСКА РАМКА НА ЕС

Докато законодателството и политиките на ЕС в областта на органичното разнообразие, като CAP и политиките в областта на научните изследвания и иновациите, засягат пряко и косвено органичното земеделие, други политики на ЕС също имат значителни последици за развитието на агроекологичните подходи. Пренасочването на парадигмата към устойчивостта в храните и земеделието в ЕС също зависи от правилата и разпоредбите на ЕС, които по-скоро дават възможност за възпрепятстване на растежа на малкия и местен бизнес и устойчивото потребление. Взаимно свързаните земеделски производители винаги са били пионери на устойчивостта на храните и селското стопанство, предлагайки решения, които не само са от полза за останалата част от органичния сектор, но и могат да вдъхновят целия хранителен и селскостопански сектор.

Приспособяване на малките и местни земеделски стопанства

Много от органичните ферми се занимават с обработка в стопанството и директно пласиране на пазара. Тъй като тези дейности им помагат да създадат собствена добавена стойност чрез използването на Пакета за хигиена на храните от 2004 г. на ЕС. Но беше установено, че този процес е труден за земеделските стопани на много държави-членки, тъй като те поставят допълнителни разходи, за да отговорят на тези строги изисквания. Като резултат, някои земеделски производители се отказват от обработката напълно. Освен това държавите-членки често не прилагат правилно мерките за гъвкавост, като позволяват адаптирани правила и лезии за първичните производители. По-късните са ангажирани с директни вериги за доставка, включващи малки количества първични продукти, или с местните търговци на дребно, които доставят директно на потребителите.

Въведените хигиенни изисквания оказват влияние върху сектора на преработката и водят до по-стриктни изисквания по отношение на съоръженията за преработка. Например, много малки месари са били принудени да напуснат бизнеса поради икономически ограничения и трудни хигиенни правила. Това ограничава възможностите на фермерите, произвеждащи органична продукция, да доставят своите продукти на сертифицирани органични преработватели на подходящо разстояние от своята ферма.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Храни и селско стопанство свободни от ГМО

Повечето европейски потребители отхвърлят генетично модифицирани организми (ГМО) в храните. Рискът от замърсяване на храните с ГМО все още не е категорично засегнат от органите на ЕС. Така органичният сектор все още има високи разходи за прекратяване на риска от такова замърсяване. Такива събития се случиха в Испания, където ГМ царевица е заразила органичните полета, а някои фермери са загубили сертификацията си за органични продукти и премиите си. В резултат на това много от тези органични земеделски производители са престанали да отглеждат царевица в тези традиционни райони, което води до загубата на местните видове царевица.

За да се избегне соята и царевицата от такива компании за преработка на замърсявания, работещите със соя и царевица, съобщават през 2009 г. разходи от около 20-86 евро на тон.

Законодателство за пазара на семена и посадъчен материал

Растителната генетика работи в полза на органичното земеделие чрез изхвърляне на широк спектър от видове, не отговарящи на потребителското търсене и на различни географски условия. Нарастващите екологични предизвикателства в Европа, като изчерпване на ресурсите и промяната на климата, са от решаващо значение за специалната грижа за растителните генетични ресурси и тяхното опазване. Поради това може да бъде възможно да се търгуват нови сортове и популации, адаптирани към ниското количество погълната енергия и местни условия.

Законодателството на ЕС относно търговията със семена и посадъчен материал определено ограничава достъпа до регистрирани сортове растения. Съществуват строги критерии за регистрация и сертифициране на растителен репродуктивен материал. Тази политика дава възможност за концентрация на пазара в предприятията за семена и загубата на генетично разнообразие в културите. По този начин законодателството трябва да бъде съобразено с подкрепата на правата на фермерите и да улесни опазването и по-нататъшното развитие на генетичните ресурси и разнообразието на културите.

Насърчаване на младите хора да започнат органично земеделие

Земеделската общност в Европа се разраства много бързо. Проучванията в тази връзка показват, че през 2007 г. един земеделски производител на възраст под 35 години е свързан с девет фермери над 55 години.

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

От 1975 г. до 2007 г. общият брой на фермите за Белгия, Дания, Германия, Ирландия, Франция, Италия, Люксембург, Холандия и Великобритания намалява с повече от 2,6 милиона, изчислени със загуба на 83 000 ферми годишно. От тях почти 1.8 милиона са били само в Италия и Франция. Значителното подновяване е от решаващо значение за развитието на икономически жизнеспособни селски райони и за опазването на разнообразните културни ландшафти, както и за висококачествено производство на храни, биоразнообразие и хранителни култури. По-младите фермери също се нуждаят от достъп до земя. Тъй като никоя рамка в ЕС не може да предостави решение "всичко в едно", е необходима координирана комбинация от политически мерки, която взема предвид ОСП и други политики на ЕС, и насърчава младите хора да се заемат със земеделие. Това следва да включва общо разбиране на политиката за използване на земята между държавите-членки.

Потребителите са в състояние да направят информиран хранителен избор

Изборът на подходяща храна зависи от много фактори: от културната компетентност до информацията, поддържаща прозрачността на производствения процес. Законодателството на ЕС относно информацията за храните на потребителите може да гарантира на потребителите подробна информация за съставките.

Екологичното лого е важен елемент, свързан с модела на сертифициране, основаващ се на голям брой аспекти на устойчивостта. Използването на различни етикети и логота вече е актуално и за разискване на равнище ЕС.

ЛИТЕРАТУРА

1. DG Agriculture and Rural Development, 2013. Facts and figures on organic agriculture in the European Union. Brussels: European Commission. Available at: ec.europa.eu/agriculture/markets-and-prices/more-reports/pdf/organic-2013_en.pdf
2. Eurobarometer, 2010. Europeans, Agriculture and the Common Agricultural Policy. Special Eurobarometer, 336. Brussels: European Commission. Available from: ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_336_en.pdf
3. Eurobarometer, 2010. Food-related risks. Special Eurobarometer, 354. Brussels: European Commission. Available from: ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_354_en.pdf

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

4. Eurobarometer, 2011. What Europeans think of agriculture and the CAP. Special Eurobarometer, 368. Brussels: European Commission. Available from: ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_368_en.pdf
5. European Commission, 2004. European Action Plan for Organic Food and Farming. COM (2004) 415. Brussels: European Commission. Available from: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2004:0415:FIN:EN:PDF>
6. European Commission, 2012. Generational Renewal in EU Agriculture: Statistical Background. EU Agricultural Economic Brief, 6. Brussels: European Commission. Available from: ec.europa.eu/agriculture/rural-area-economics/briefs/pdf/06_en.pdf
7. IFOAM EU Group, 2010. Organic Food and Farming: A system approach to meet the sustainability challenge. Brussels: IFOAM EU Group. Available from: www.ifoam-eu.org/sites/default/files/page/files/ifoameu_policy_system_approach_dossier_2010.pdf
8. IFOAM EU Group, ARC 2020 and TP Organics, 2012. Agro-ecology: Ten examples of successful innovation in agriculture. Brussels: IFOAM EU Group/ARC 2020/TP Organics. Available from: agro-ecoinnovation.eu/wp-content/uploads/2012/11/Eco_Innovation_broch_24pages_ENG_lr.pdf
9. IFOAM EU Group, 2012a. Organic Approaches to Rural Development Policy. Brussels: IFOAM EU Group. Available from: www.ifoam-eu.org/sites/default/files/page/files/ifoameu_policy_cap_factsheet_201212_en.pdf
10. IFOAM EU Group, 2012b. European Organic Regulations (EC) No 834/2007, 889/2008 and 1235/2008: An Evaluation of the First Three Years Looking for Further Development. Brussels: IFOAM EU Group. Available from: www.ifoam-eu.org/sites/default/files/page/files/ifoameu_reg_regulation_dossier_201204_en.pdf
11. International Assessment of Agricultural Knowledge, Science and Technology for Development (IAASTD), 2009. Agriculture at a Crossroads. Global Report. Washington, DC: Island Press
12. Little, J., Massot, A., Ragonnaud, G., Tropea, F., 2013. European Council Conclusions on the Multiannual Financial Framework 2014-2020 and the CAP. Brussels: Policy Department B: Structural and Cohesion Policies, European Parliament. Available from: www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/note/join/2013/495846/IPOL-AGRI_NT%282013%29495846_EN.pdf
13. Offermann, F., Nieberg, H., and Zander, L., 2009. Dependency of organic farms on direct payments in selected EU member states: Today and tomorrow. Food Policy. 34 (3), 273-279
14. Phol, A., 2009. The future of organic farming in Europe: How do European rural development Programmes support Organic Farming? Brussels: IFOAM EU Group. Available from: www.ifoam-

ПОЛИТИКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

- eu.org/sites/default/files/page/files/ifoameu_policy_rdporganic_dossier_2009_en.pdf
15. Stolze, M. and Lampkin, N. 2009. Policy for organic farming: Rationale and concepts. *Food Policy*, 34 (3), 237-244.
 16. Stolze, M., and Then, C., 2009. Economic impacts of labelling thresholds for the adventitious presence of genetically engineered organisms in conventional and organic seed. Brussels: IFOAM EU Group. Available from: www.ifoam-eu.org/sites/default/files/page/files/ifoameu_policy_gmo-free_seed_dossier_200912_en.pdf
 17. Standing Committee on Agricultural Research (SCAR), 2011. Sustainable food consumption and production in a resource-constrained world: 3rd SCAR foresight exercise. Brussels: European Commission. Available at: www.ec.europa.eu/research/agriculture/scar/pdf/scar_feg3_final_report_01_02_2011.pdf